

Udførelse. Den ærede Ordfører udtalte dernæst, at for at discutere et saadant Forslag, hvor man gik ind paa, hvad man kunde kalde en til en vis Grad stigende Scala, kunde man anvende og maatte man fornøftigvis anvende flere Dage; han sagde, at man saa maatte ind paa at forhandle alle de sociale Grundprinciper. Jeg vil tilstaae, at jeg troer, at den ærede Ordfører tager fuldstændig Feil heri. Jeg troer, at, naar han har udtalt sig paa den Maade, har han mindet Dagene i 1848 i den franske Nationalforsamling, hvor der ganske vist fremkom Forslag i den Retning fra Socialisternes Side, Forslag, der ganske vist vare saa outrerede, at man med fuld Ret kunde sige, at de hvilede paa forkastelige, socialistiske Grundprinciper, og det er ligeledes sikkert, at hvis vi skulde behandle disse Principer i deres hele Almindelighed, vilde vi behøve mange Dage dertil; men jeg paastaar, at af det Slags Principer har mit Forslag ikke det mindste Gran, og jeg erklærer tillige, at, hvis der her skulde fremkomme Forslag af sliq Natur, skulde Ingen mere varmt imødegaae dem end netop jeg. — Den ærede Ordfører udtalte, at i ethvert Tilfælde havde en progressiv Scala den overordentlig store Feil, at det var aldeles umuligt at sige, hvor man skulde standse; det var umuligt at sige, hvor Grænsen skulde være. Han udtalte tillige, at det hørte ikke til Indkomsskattens Væsen at beskaffe den skatteyndende Borger i Forhold til hans Skatteevne og andet lignende, men hvad det kom an paa var, at træffe Skatteindtægten ligeligt. — Ja, jeg tilstaaer, at jeg havde ikke ventet den Indvending fra den ærede Ordførers Side. Jeg skal ærligt og aabent udtale, at jeg kender ikke nogen Skat, som er saaledes mathematisk udmaalt. Jeg kender forskjellige Skatter, hvor man paa forskjellige Maade har taget Hensyn til Skatteevnen, fordi de enkelte Skatter kun tillade paa forskjellige Maade at tage Hensyn til Skatteevnen; men jeg kender ikke en eneste Skat, hvis Hovedprincip er at gennemføre en mathematisk Lighed uden Hensyn til Skatteevnen. Det er ikke saaledes ved Hartkornsbekfatningen, for at tage et af de Exempler, som nævnedes af den ærede Ordfører. Man beskatter ikke gennem den hver

Lønne Rand eens, en saadan Bekfatning vilde være en mathematisk Bekfatning. Nei, en sliq Dei gaaer man ikke; men hvorledes berer man sig i Virkeligheden ad ved denne Bekfatning? Man skjønner om Jordens Evne til at svare Skat, og man kommer til dette Skjøn ved at tage i Betragtning Jordernes forskjellige Frugtbarhed og andre Momenter, som kunne tages med. Det er heller ikke saaledes ved den anden Skat, den ærede Ordfører nævnte, nemlig Tolbbekfatningen; thi man skriver ikke en Toldlovgivning, hvori man siger, at af alle Varer, som indføres, skal der svares f. Ex. 1 p. i Told pr. Pund; nei, man skjønner efter de forskjellige Varers Bekfastenhed, hvilken Skatteevne Forbruget af dem antyder, og derefter sætter man Satserne. Accurat saaledes gaaer det med en Indtægtsbekfatning. Man skjønner om den Skatteevne, som forholdsmæssig ligger i hver enkelt Indtægt, og derefter beskatter man. Det er altsaa netop det samme Princip, som ved de to tidligere nævnte Bekfatninger, men det gennemføres naturligtvis paa forskjellig Maade efter Skatteobjectets Natur. Naar jeg vil beskaffe Indtægtskilden, kan jeg kun tage Hensyn til de Omstændigheder, som ligge i Indtægtskilden selv, men naar jeg beskatter den enkelte Persons Indtægt, kan jeg tage Hensyn til Alt, hvad der overhovedet ligger i den personlige Indtægt. Derimod kan jeg ved en Indtægtsstat ikke tage Hensyn til alle de mulige Omstændigheder, som ikke vedrøre Indtægten, men Udgiften eller andre Forhold, og som forøvrigt jo ogsaa, det nægter Ingen, kunne have deres Betydning. Det Hele beroer i den Henseende paa at have et fornøftigt og billigt Skjøn. Men dernæst er da det Forslag, som er fremkommet fra selve Udvalget, i Virkeligheden aldeles mathematisk? Nei, ingenlunde. Udvalget mener jo, at en Række af Indtægter absolut maa have et Afdrag, men indeholdes deri Andet end et Skjøn? Udvalget mener, at naar man er kommen op til en Indtægt af 900 Rd. i Kjøbenhavn og til en Indtægt af respective 6 og 500 Rd. i Byerne og paa Landet, skal der svares fuld Skat af Indtægten; men ere disse Tal da Noget, som er saa fast, at der ikke kan disputeres om dem, ligesaavel som der kan disputeres om de Tal, vi For-